

Auglýsing

um

ákvæði samkvæmt 3. gr. laga um verzlunarfulltrúamál 14. apríl 1893 um skyldu skipstjóra til þess að gjöra hinum konunglegu verzlunarerindrekum í útlöndum vart við komu sína.

Það fyrirmælin í 12. og 13. gr. tilskipunar 4. ágúst 1824 um skyldu skipstjóra til þess að gjöra konunglegum verzlunarerindrekum í útlöndum vart við komu sína, falla úr gildi 1. janúar 1894 samkvæmt 3. gr. laga 14. apríl þ. á. um verzlunarfulltrúamál, skal samkvæmt tjeðri grein mælt svo fyrir, sem hér segir:

1. gr.

Frá 1. janúar 1894 þurfa skipstjórar á dönskum verzlunarskipum, er koma í hafnir utanríkis, þar sem skipaðir eru danskir verzlunarfulltrúar, eigi sjálfir að fara á fund fulltrúanna til þess að tilkynna þeim komu sína eða brottför.

Undanþága þessi nær þó eigi til skipstjóra, sem koma á hafnir í Siam, Sinverjalandi eða Japan, því að þar eiga skipstjórnir samkvæmt þjóðarsamningum við þessi lönd, dagsettum 21. maí 1858, 3. regul., 13. júlí 1863, 36. gr. og 21. janúar 1867, 1. regul., að fara sjálfir á fund verzlunarerindrekanna innan 24 stunda frá því þeir koma, og fá þeim skipa- og hleðsluskjölin til geymslu, meðan þeir dvelja þar á höfn, og verða skipstjórar sjálfir að sækja þau til þeirra, áður en þeir fara aptur. Það tilkynningin í þessum tilfellum á að fara fram, áður liðnar sjeu 24 stundir frá komu skipsins, er rjett, að skipstjóri, ef hann einhverra orsaka vegna, svo sem vegna sóttvarnar, óveðurs, sjúkdóms eða þesskonar, getur ekki farið sjálfur á fund verzlunarfulltrúans innan þessa tíma, gjöri honum, ef audið er, aðvart um það brjeflega og sendi honum skjölin.

2. gr.

Þegar eigi stendur svo á, sem segir í 1. gr., að skipstjóri þurfi að fara sjálfur á fund verzlunarfulltrúa, er það frá tíma þeim, er áður er getið, skylda hans, þá er hann kemur í höfn utanríkis til þess að taka við eða skipa upp vörum, að senda aðalfulltrúanum eða varafulltrúanum þar á staðnum skrifaða skýrslu, áður en hann fer

Bekendtgørelse

Nr. 22.
18de
Sept.

om

Bestemmelse i Henhold til § 3 i Lov om Konsulatvæsenet af 14de April 1893 angaaende Skibsføreres Anmeldelsespligt over for de kongelige Konsularembetsmænd i Udlandet.

Da Forrifterne i Trd. 4de August 1824 §§ 12—13 angaaende Skipperes Forpligtelse til at melde sig hos de kgl. Konsularembetsmænd i Udlandet ere ophævede fra 1ste Januar 1894 ved § 3 i Lov om Konsulatvæsenet af 14de April d. A., bestemmes i Henhold til bemeldte §, som følger:

§ 1.

Fra 1ste Januar 1894 er Føreren af dansk Handelsfartøj, der anløber en fremmed Havn, hvor dansk Konsularembetsmand er ansat, fritaget for personlig at anmeldte Ankomst og Afgang paa Konsulatet.

Denne Fritagelse gælder dog ikke for Skipperne, der anløbe siamesiske, kinesiske og japaniske Havne, hvor Skipperen, ifølge traktatmæssig Overenskomst med de nævnte Lande henholdsvis af 21de Maj 1858, 3die Regul., 13de Juli 1863 Art. 36 og 21de Januar 1867, 1ste Regul., inden 24 Timer efter sin Ankomst har at melde sig personlig hos den derværende Konsularembetsmand og til ham aflevere Skibs- og Ladnings-Papirerne, hvilke Dokumenter skulle forblive deponerede i Konsulatet, hvor Føreren atter inden sin Afrejse vil have personlig at afhente dem. Da Anmeldelsen i de nævnte Tilfælde skal foregaa inden 24 Timer efter Ankomsten, bør Skipperen, hvis han ved indtrufne Omstændigheder, saasom Karantæne, Uvejr, Sygdom o. desl. er hindret fra inden denne Fristes Udløb at give personligt Møde, saa vidt muligt skriftligt meddele Konsulen Underretning derom og fremsende Dokumenterne.

§ 2.

Udenfor de Tilfælde, hvor der ifølge § 1 skal finde personlig Anmeldelse Sted, er fra ovennævnte Tidspunkt at regne enhver Skibsfører, som indkommer til fremmed Havn for der at losse eller lade, forpligtet til inden sin Afrejse at tilstille Stedets Konsul eller Vicekonsul en skriftlig Meddelelse, der skal indeholde samtlige for Konsulen

Nr. 22. aptur, um allt það, sem fulltrúinn þarf að fá vitneskju um, og skal sú skýrsla vera
18. samin eptir fyrirmynd þeirri, er fer hjer á eptir*).

Nú kemur skipið á höfnina af öðrum ástæðum, en að ofan getur, svo sem sakir andviðris, til þess að fá skipun, til aðgjörða, til þess að skjóta á land eða taka við farþegum, til þess að fá kol, vistir o. s. frv., og er þá eigi skylt að gjöra fulltrúanum neina tilkynning.

3. gr.

Nú vanrækir skipstjóri tilkynningarskyldur sínar eptir 1. eða 2. gr., og varðar það sektum frá 5—100 kr.

Þetta gjörist hjer með öllum kunnugt.

Í stjórnarráði utanríkismálanna, 18. september 1893.

Reedtz-Thott.

*) Fyrirmynd fyrir hinum skrifuðu tilkynningum skipstjóra:

Undirritaður N. N., skipstjóri á gufuskipinu (barkskipinu o. s. frv.)
er á heima og sem er registertons að rúmmáli,
tilkynni hjer með, að jeg kom hingað (dagur og ár) frá
með farm af (í seglfestu).

Skipið fer hjeðan (dagsetn.) til með farm af,
er það hefur tekið hjer (í seglfestu) (og hefur það tekið hjer í viðbót við farm þann,
er það hafði áður.....) (eptir að hjer hefur affermt verið.....) (eptir að
hjer hefur affermt verið..... en tekið við.....).

Brutto-flutningsgjald fyrir innfluttan farm... ..
— — — útfluttan —

(staður, dagur og ár).

N. N.

nødvendige Oplysninger og bliver at affatte i Overensstemmelse med nedenstaaende Nr. 22. Formular.*)

18de
Sept.

Udløbes Havnen af andre Marsager, saasom for Modvind, for at søge Ordre, for at reparere, for at landsætte eller modtage Passagerer, for at indtage Kul eller Proviant o. desl., udfordres ingen som helst Anmeldelse.

§ 3.

Forsømmelse af den Skipperen efter §§ 1 og 2 paahvilende Anmeldelsespligt straffes med Bøder fra 5—100 Kroner.

Spillet herved bringes til almindelig Kundskab.

Udenrigsministeriet den 18de September 1893.

Reedtz-Thott.

*) Formular til skriftlig Anmeldelse fra Skibsføreren.

Undertegnede, Skibskaptajn N. N., Fører af Dampskibet (Barkskibet o. s. v.)
..... hjemmehørende i..... drægtig
..... Registrertons, anmelder, at jeg den (Dato og Årstal) er indkommen hertil fra
..... med Ladning, bestaaende af..... (i Ballast).

Fartøjet afgaar herfra den (Dato) til..... med her indtagen
Ladning af..... (i Ballast) (efter her at have kompletteret Ladningen
med.....) (efter af indehavende Ladning at have løstet.....) (efter af
indehavende Ladning at have løstet..... samt derhos indtaget.....).

Bruttofragt for indkommende Ladning.....

Dito. for udgaaende dito.....

(Stedets Navn) den (Dato og Årstal)

N. N.

Nr. 22. Bekendtg. af 18de Sept. om Bestemmelse i Henhold til § 3 i Lov om Konsulatvæsenet af 14de April 1893 o. s. v.